

تغییر ابعاد زمین

سوره رعد آیه ۴۱

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَخُكُّمُ لَا مَعْصِيَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (۴۱)

آیا ندیده‌اند که ما [همواره] می‌آییم و از اطراف این زمین می‌کاهیم و خداست که حکم می‌کند برای حکم او باز دارنده‌ای نیست و او به سرعت حسابرسی می‌کند (۴۱)

زمین در واقع چنان که قرآن مطرح کرده پیوسته در حال کم و کاسته شدن است. پیوسته گاز و گرما و انرژی از جو زمین خارج می‌شود و به فضا می‌رود، و رفته رفته از حجم و اندازه آن کاسته می‌شود. طوریکه تخمین زده می‌شود، زمین در آغاز پیدایش خود حجمی تقریباً ۲۰۰۰ بار بزرگ‌تر از حجم کنونی خود داشته است. این انقباض کره زمین از ابتدا که کرات شکل گرفتند شروع شده است. کرات ابتدا به صورت توده‌ای آتشین بوده، مانند کره خورشید، سپس به تدریج سرد و متراکم شده، مانند کره ماه و زمین، از آن تاریخ در حال انقباض هستند. لذا زمین هم مانند سایر ستارگان، هر چه از عمرشان بگذرد، بتدریج متراکم‌تر شده، حجمشان کوچک گردیده، وزن مخصوصشان زیاد شده و به صورت‌های مختلف به پایان عمرشان می‌رسند.

علم امروز می‌گوید نه تنها کره زمین بر اثر جذب مواد آسمانی تدریجاً فربه و سنگین می‌شود، بلکه آسمانها نیز در گسترش‌اند، یعنی ستارگانی که در یک کهکشان قرار دارند به سرعت از مرکز کهکشان دور می‌شوند. حتی سرعت این گسترش را در بسیاری از مواقع اندازه‌گیری کرده‌اند و جالب توجه این که تعبیر «أنا لموسعون» به «ما گسترش دهندگانیم»

با استفاده از جمله اسمیه و اسم فاعل دلیل بر تداوم این موضوع است و نشان می‌دهد گسترش همواره وجود داشته و همچنان ادامه دارد.

و این درست‌ها من چیزی است که امروز به آن رسیده‌اند. «فرد هویل» در این زمینه معتقد است: تندترین سرعت عقب‌نشینی کرات که تاکنون اندازه‌گیری شده، نزدیک به ۶۶ هزار کیلومتر در ثانیه است کهکشان‌های دورتر در نظر ما به اندازه‌ای کم نورند که اندازه‌گیری سرعت آنها به سبب عدم نور کافی دشوار است، تصویرهاهی که از آسمان برداشته شده آشکارا این کشف مهم را نشان می‌دهد که فاصله این کهکشان‌ها بسیار سریعتر از کهکشان‌های نزدیک افزایش می‌یابد.

در کتاب آغاز و انجام جهان نوشته «جان الدر» می‌خوانیم: جدیدترین و دقیق‌ترین اندازه‌گیری‌ها در طول امواجی که از ستارگان پخش می‌شود، پرده از روی یک حقیقت عجیب و حیرت‌آور برداشته است. زیرا نشان داده که مجموعه ستارگانی که جهان از آنها تشکیل شده پیوسته با سرعتی زیاد از مرکز جهان دور می‌شوند و هر قدر فاصله آنها از این مرکز بیشتر باشد بر سرعت سیر آنها افزوده می‌شود. ضمناً دانشمندان از این موضوع چنان استفاده کرده‌اند که جهان دارای نقطه‌شروعی بوده است.